

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir și Boico Victor
judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul
în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Luca
Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana, prin care solicită casarea deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în cauza penală
privind-o pe

*Nicuța Svetlana Xxxxx, născută la xxxxx,
originară și domiciliată în mun. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xxx, ap.
nr. xxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.04.2017 - 24.08.2017 (prima instanță);
2. 03.10.2017 - 12.12.2017 (instanța de apel);
3. 18.04.2018 - 29.05.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 24 august 2017, în
procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Nicuța Svetlana a fost
eliberată de răspundere penală în temeiul art.264 alin. (1) Cod penal și cu aplicarea
prevederilor art.55 Cod penal a fost atrasă la răspundere contravențională,
aplicându-i-se o amendă în mărime de 150 (o sută cincizeci) unități convenționale,
7500 lei.

S-a încasat din contul lui Nicuța Svetlana cheltuielile suportate pentru efectuarea
expertizei în mărime de 191 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Nicuța Svetlana la
06 februarie 2017, aproximativ la ora 18:40 min., aflându-se la volanul automobilul
de model „Xxxxx” cu numere de înmatriculare xxxxx, se deplasa în mun. Chișinău
pe str. Ismail din direcția str. Ion Inculeț spre str.Mihail Kogălniceanu. În timpul
deplasării ajungând la trecerea neregulată pentru pietoni, semnalizată prin marcajul

rutier 1.14.1, anexa nr.4 din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, anexa nr.1, (în continuare R.C.R.) și zona de acțiune indicatoarelor rutier nr. 5.50.1 și 5.50.2, anexa nr.3 din R.C.R., amplasată. în apropierea imobilului nr. 1 de pe str. Ismail, mun. Chișinău, conducătorul auto Nicuța Svetlana, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, în care se află autoturismul în momentul respectiv, încălcând cerințele art. 45 alin. (1) și (2) din R.C.R., care prevede că „1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; 2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și prevederile art. 11 din R.C.R., conform cărora „Conducătorul de vehicul înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat: f) să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată”, nu a redus viteza ca să poată opri la apariția obstacolului de față, nu a ținut cont de situația rutieră, nu a manifestat prudența sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a comis tamponarea pietonului Boldișor Victoria, a.n.1963, care traversa carosabilul str. Ismail din stânga spre dreapta relativ deplasării automobilului în cauza, la trecerea pentru pietoni cu circulație nedirijată.

În rezultatul accidentului de circulație, pietonului Boldișor Victoria i-au fost cauzate vătămări corporale medii în formă de fractura coastei IV pe stânga pe linia axiliară anterioară cu deplasare, fractura maleolei cu deplasare pe dreapta, hematom epicraniu frontal pe stânga, echimoză la nivelul hemitoracelui stâng, confirmat prin raportul de expertiză medico - legală nr. 594/D din 23.03.2017.

Acțiunile lui Nicuța Svetlana au fost încadrate de către prima instanță conform prevederilor art. 264 alin. (1) Cod penal - *adică încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Principal) Arsenii Lucia, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău, Sediul Centru din 24.08.2017 din motivele invocate. Pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nicuța Svetlana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, iar în temeiul prevederilor art. 65 alin.(3) Cod penal a-i stabili o pedeapsă complementară sub formă de privare a dreptului de a

conduce mijlocul de transport pe un termen de 1 an și încasarea din contul inculpatei Nicuța Svetlana, în beneficiul statului, suma de 191 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința părții vătămate Boldișor Victoria.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Principal) Arsenii Lucia, a fost admis, casată sentința contestată total, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță:

Nicuța Svetlana a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 264 alin. (1) Cod penal și, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, s-a pedepsit cu amendă în mărime de 480 (patru sute optzeci) unități convenționale, ce echivalează cu 24 000 (douăzeci și patru mii) lei.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că inculpata Nicuța S., fiind audiată, a susținut declarațiile prezentate în primă instanță și a reconfirmat cererea prin care a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscând săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu. În ședința de judecată în apel au fost cercetate probele administrate în faza de urmărire penală:

- declarațiile părții vătămate Boldișor Victoria;
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06 februarie 2017, schița accidentului rutier și fototabel se atestă tamponarea pietonului a avut loc în zona de acțiune indicatoarelor rutier nr. 5.50.1 și 5.50.2 Anexa nr. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere (f. d. 12-16);
- raportul de expertiză medico - legală nr. 594/D din 23 martie 2017 din care rezultă, că lui Boldișor Victoria i-au fost cauzate vătămări corporale medii în formă de fractura coastei IV pe stînga pe linia axiliară anterioară cu deplasare, fractura maleolei cu deplasare pe dreapta, hematom epicraniu frontal pe stînga, echimoză la nivelul hemitoracelui stîng (f. d. 40-42).

În viziunea instanței de apel din probele administrate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor rezultă săvârșirea infracțiunii de către inculpată și că există suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a menționat că referitor la vinovăția inculpatei în săvârșirea faptei criminale constatate, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală specială, fapta reținută în sarcina inculpatei este calificată în baza articolului 264 alin. (1) Cod penal, adică : *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale.*

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal și cele din articolul 364¹ alin. (8)

Cod de procedură penală.

Instanța de apel a conchis că inculpata nu dispune de antecedente penale, a recunoscut integral vina, a reparat prejudiciul material produs prin infracțiune, în speță nu s-au constatat circumstanțe agravante.

În atare situație, s-a considerat rezonabil și oportun de aplicat inculpatei pedeapsa prevăzută la sancțiunea articolului 264 alin. (1) Cod penal - amendă, fiind aplicabile prevederile articolului 64 alin. (3¹) Cod penal.

Pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport - nu se aplică, dat fiind că sancțiunea articolului 264 alin. (1) Cod penal n-o prevede în cazul în care se aplică amendă.

La fel, instanța de apel a relatat că este nefondat motivul invocat în apel cu privire la aplicarea față de inculpată a pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, or, pedeapsa cu amendă prevăzută de sancțiunea articolului 261 alin. (1) Cod penal, solicitată de apelant, nu prevede pedepse complementare; totodată, dreptul de a conduce mijloace de transport nu reprezintă o funcție sau o activitate, în sensul articolului 65 alin. (3) Cod penal.

Analizând conținutul sentinței, instanța de apel a conchis că nu conține temeiurile de drept, precum și motivele care au dus la liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatei.

În speță nu sunt întrunite condițiile privind aplicarea prevederilor articolului 55 Cod penal, dat fiind că nu este motivată concluzia potrivit căreia inculpata a fost liberată de răspunderea penală cu tragerea la răspundere contravențională.

Conform rechizitoriului circumstanțe care înlătură caracterul penal al faptei prevăzute la articolul 35 Cod penal și circumstanțe care liberează de răspundere penală prevăzute la articolul 53 Cod penal în cadrul urmăririi penale pentru învinuita Nicuța Svetlana nu s-au stabilit.

Instanța de apel a menționat că în cuprinsul sentinței lipsesc date privind stabilirea circumstanțelor, care justifică liberarea de răspundere penală a inculpatei.

Pe această linie de considerente, sunt neîntemeiate concluziile primei instanțe, puse la baza soluției privind încetarea procesului penal cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională a inculpatei, motiv pentru care sentința este lovită de nulitate absolută.

Cu privire la motivul invocat în apel, ce vizează soluția privind încasarea de la inculpată a sumei de 191 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale, s-a considerat ca fiind nefondat din următoarele considerente:

Cheltuielile judiciare invocate de procuror reprezintă plata din bugetul de stat pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 594/D din 23 martie 2017 în prezenta cauză (f. d. 40-42).

Conform articolului 143 alin. (1) Cod de procedură penală expertiza medico-

legală se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale, iar conform alin. (2) din același articol, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

În atare situație, este corectă soluția judiciară cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei medico-legale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către :

6.1. procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, în termen la data de 22 februarie 2018, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, decizie care de fapt este criticată de către procuror în partea ce ține de aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale și neîncasarea cheltuielilor de judecată;

- contrar prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de apel la motivarea deciziei a reținut că „*în ceea ce ține aplicarea pedepsei, instanța consideră că nu este rațională stabilirea pedepsei închisorii către inculpat și va dispune aplicarea în privința inculpatului a pedepsei penale sub formă de amendă în limitele sancțiunii legii*”;

- la cazul din speță se reține că deși inculpata a acceptat opțiunea, ca cauza penală să fie examinată în procedură simplificată, iar în condițiile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, aceasta urma să beneficieze de o reducere a limitelor de pedeapsă, totuși limita minimă de pedeapsă stabilită inculpatei, nu putea fi mai mică decât limita generală de 500 unități convenționale de amendă, raportată la art. 64 alin. (3) Cod penal, potrivit modificărilor operate în Codul penal prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 369-378/751 din 28.10.2016, în vigoare la 07.11.2016, prin care textul de la 150 a fost substituit cu textul de la 500;

- aceste modificări se extind asupra situației inculpatei atât timp cât potrivit actului de învinuire, infracțiunea imputată lui Nicuța Svetlana, a fost comisă la 06.02.2017;

- recurentul constată că decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare și este contrară prevederilor legale;

- astfel, instanța de apel verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei penale, urma să aprecieze just, dacă aceasta a fost aplicată în raport nu numai cu toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, însă

și cu sancțiunea normelor penale, care urma a fi aplicată just reieșind din modificările operate, prin Legea nr. 207 din 29.07.2016;

- instanța de apel, la aplicarea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 65, 75 Cod penal;

- în opinia părții acuzării, aplicarea unei pedepse fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pedeapsă aplicată inculpatei este o pedeapsă prea blândă;

- recurentul a menționat că în cazul dat este oportun și necesar aplicarea pedepsei penale principale cu închisoarea cât și complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport în vederea prevenirii comiterii unei recidive din partea inculpatei;

- mai mult, decizia instanței de apel este pasibilă de a fi casată sub aspectul blândeții pedepsei aplicate deoarece în cauză nu sunt prezente circumstanțe excepționale, inculpata nu a conștientizat consecințele încălcării legii și în atare împrejurări, prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare fără privarea de drepturi nu se va atinge scopul pedepsei penale;

- în procesul urmăririi penale, pentru constatarea, clarificarea și evaluarea circumstanțelor ce aveau importanță probatorie pentru cauza penală au fost suportate cheltuieli în mărime de 191 lei din contul statului pentru expertiza medico-legală. Astfel, instanța de fond și apel în cadrul examinării cauzei și emiterii hotărârilor nu au luat în considerație faptul, că în cadrul cauzei penale de către stat au fost suportate cheltuielile indicate în Raportul de expertiză medico-legală, în sumă de 191 lei, sumă ce urma a fi încasată de la inculpată în beneficiul statului, conform prevederilor art. art. 227 - 229 Cod de procedură penală, iar instanța, contrar prevederilor art. art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5) Cod de procedură penală, nu a dispus acest fapt;

- prin urmare, se constată că soluția instanței referitor la neîncasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

6.2. avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana, în termen la data de 14 februarie 2018, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și prevederile art. 6 CEDO, a solicitat casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței primei instanțe prin care inculpata a fost liberată de răspundere penală, cu atragerea la răspundere contravențională.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive :

- decizia nu conține motivele pe care se bazează soluția;

- casînd soluția adoptată de către prima instanță, instanța de apel a ezitat să motiveze prin ce propriile concluzii contravin soluției primei instanțe și de ce instanța de apel a considerat ilegală soluția primei instanțe. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel, s-a limitat numai la constatarea vinovăției inculpatei Nicuța Sv., care dealtfel a fost constatată și de prima instanță și nici n-a fost contestată de inculpată. Însă instanța de apel, a omis să se expună pe marginea

aplicării față de Nicuța Sv. a prevederilor art.55 Cod penal, deși anume aplicarea acestei norme a servit drept obiect al apelului acuzatorului de stat. O asemenea motivare referitor la aplicabilitatea, sau neaplicabilitatea prevederilor art.55 Cod penal, față de fapta și personalitatea inculpatei în decizia recurată nu se regăsește, fapt ce denotă că instanța de apel, la judecarea cauzei nici n-a examinat posibilitatea aplicării față de inculpata Nicuța Sv., a prevederilor art.55 Cod penal, deși aceste prevederi au fost absolut legal aplicate de prima instanță;

- situația din speță, se încadrează perfect în prevederile art. 55 Cod penal, or Nicuța Sv. pentru prima dată a săvârșit o infracțiune neintenționată ce este calificată ca mai puțin gravă, a recunoscut vina, și a recuperat integral prejudiciul cauzat, iar personalitatea acesteia nu prezintă un pericol social;

- în asemenea context, atestăm la o lipsă de motivare a Deciziei Curții de Apel Chișinău din 12.12.2017, fapt ce se încadrează în temeiurile stipulate de prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală;

- în circumstanțele enunțate în prezentul recurs, se evidențiază și lipsa de motivare a deciziei instanței de apel. Or, o hotărâre motivată, în sensul jurisprudenței CEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, cum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o coerență, întrucât, pe de o parte, este indispensabil exercitat de jurisdicția pentru controlul ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost analizate riguros;

- recurentul menționează că au fost încălcate prevederile art. 6 din CEDO – dreptul la un proces echitabil, făcând referire la cauzele CEDO: Suominen vs Finlanda din 01.07.2003, Bulut vs Austria din 22.02.1996, parag.47; Niderost-Huber vs Elveția din 18.02.1997, parag. 23; Kress vs Franța din 07.06.2001, parag. 72.

6.3. Pe marginea recursului declarat de procuror, avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana a depus referință prin care a solicitat respingerea ca inadmisibil a recursului ordinar al procurorului, deoarece recursul nu corespunde exigențelor stipulate de prevederile art. 427, 430 Cod de procedură penală.

7. Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana :

Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele motive:

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speța se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că decizia nu conține motivele pe care se bazează soluția și prevederile art.6 CEDO, potrivit căruia s-a încălcat dreptul la un proces echitabil - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Referitor la temeiul pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu și-a găsit confirmare la judecarea recursului ordinar declarat, specificînd în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, întemeiat a concluzionat că soluția primei instanțe privind încetarea procesului penal cu liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională a inculpatei, este nefondată, iar corectarea acesteia nu este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Se reține că vinovăția inculpatei nu se contestă, cauza fiind examinată conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, acțiunile lui Nicuța Svetlana fiind încadrate în baza art.264 alin.(1) Cod penal, careva erori de drept la acest capitol nu se contată în speța dată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportînd temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținînd toate motivele pe care se bazează soluția. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit menționează că potrivit recursului înaintat de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana, acesta solicită menținerea sentinței, din motiv că prevederile art. 55 Cod penal au fost absolut legal aplicate de către prima instanță.

Raportînd motivele invocate în recurs la materialele cauzei penale, Colegiul penal lărgit reține că argumentele invocate de recurent nu își găsesc confirmare în speța dată, motiv pentru care le va respinge ca neîntemeiate.

Instanța de recurs ordinar reține că, instanța de apel corect a conchis că instanța de fond nu și-a argumentat eficient soluția privind liberarea de răspundere penală cu

tragerea la răspundere contravențională a inculpatei, iar recunoașterea vinovăției, recuperarea pagubei, circumstanțe atenuante, nu sunt suficiente pentru aplicarea art.55 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel just a menționat că în speță nu sunt întrunite condițiile privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, dat fiind că nu este motivată concluzia potrivit căreia inculpata Nicuța Svetlana a fost liberată de răspunderea penală cu tragerea la răspundere contravențională, iar circumstanțele atenuante stabilite – ca recunoașterea vinei, recuperarea pagubei, personalitatea inculpatei, au fost luate în considerație de instanța de apel la stabilirea felului de pedeapsă, concluzionând că corectarea și reeducarea inculpatei poate avea loc prin stabilirea unei pedepse sub formă de amendă, concluzie care este argumentată, lipsind careva erori la acest capăt, or sancțiunea art.264 alin. (1) Cod penal prevede pedepse alternative amenzii – munca neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Astfel, Colegiul penal lărgit, constată, că instanța de apel a reținut corect că în cuprinsul sentinței lipsesc date privind stabilirea circumstanțelor, care justifică liberarea de răspundere penală a inculpatei, stabilind întemeiat că inculpatei urmează a-i fi aplicată pedeapsa sub formă de amendă.

Totodată, referitor la argumentele invocate de recurent precum că „*a fost încălcat art. 6 CEDO, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil*”, Colegiul penal lărgit le consideră neîntemeiate și menționează în acest sens că în speța dată a fost respectată practica CEDO, nefiind încălcat art. 6 CEDO, deoarece instanța de apel corect s-a expus în decizia sa asupra motivelor pe care se bazează soluția, la fel considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, or, cazurile *Suominen vs Finlanda*, *Bulut vs Austria*, *Niderost-Huber vs Elveția*, *Kress vs Franța*, invocate de recurent, nu sunt aplicabile speței date, decizia instanței de apel fiind corect motivată în acest sens, motivare pe care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare recursul avocatului urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. Referitor la recursul ordinar declarat de procurorul Sâli Radu:

Judecând recursul ordinar declarat în termen, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi

corectată de către instanța de recurs.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților. Or, art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, reieșind din temeiurile stipulate de acest articol, iar potrivit pct.6) și 10) al normei vizate, aceste temeiuri de casare pot fi aplicate când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din conținutul recursului rezultă că partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei Nicuța Svetlana, și critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpatei, precum și încasării din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că instanța, la examinarea apelului declarat de procurorul Arsenii Lucia, în partea stabilirii pedepsei, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs reține că, prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 24 august 2017, Nicuța Svetlana a fost eliberată de răspundere penală în temeiul art.264 alin. (1) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art.55 Cod penal a fost atrasă la răspundere contravențională, aplicându-i-se o amendă în mărime de 150 (o sută cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 7500 lei.

Instanța de apel a admis apelul procurorului, care a contestat sentința, invocând că prima instanță i-a aplicat inculpatei o pedeapsă sub formă de amendă, mărimea acesteia, fiind contrar normelor prevăzută de art.64 alin.(3) Cod penal.

Colegiul penal lărgit consideră că, la examinarea apelului, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului invocat de către procuror și nu a dat deplină eficiență prevederilor art.64 alin.(3) Cod penal (în red. Legii nr.207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016), nemotivându-și soluția în acest sens.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că la cazul din speța dată se reține că deși cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, iar în condițiile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpata urma să beneficieze de o reducere a limitelor de pedeapsă, totuși limita minimă de pedeapsă stabilită inculpatei, nu putea fi mai mică decât limita generală de 500 unități convenționale de amendă, raportată la art. 64 alin. (3) Cod penal, potrivit modificărilor operate în Codul penal prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, prin care textul de la 150 a fost substituit cu textul de la 500. Prin urmare, instanța de apel nu a ținut cont de aceste prevederi ale legii, astfel, argumentele procurorului în această parte sunt întemeiate și urmează a fi admise, or acesta se încadrează în prevederile art.427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit consideră nefondată, critica adusă de procuror hotărârilor contestate, referitor la neaplicarea pedepsei complementare inculpatei, iar argumentele acestuia privind necesitatea aplicării unei pedepse complementare-privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, urmează a fi respinse,or, instanța de apel și-a argumentat eficient soluția la pct.16) din decizie, soluție, care instanța de recurs și-o însușete.

La fel, nu pot fi reținute și argumentele procurorului, precum că instanțele eronat au respins cererea în vederea compensării cheltuielilor judiciare, încălcând astfel prevederile art.227-229 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs ordinar atestă că, instanța de apel, casînd integral sentința, în dispozitiv nu s-a expus asupra solicitărilor procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, totodată în motivare, la pct. 18) din decizie, se constată acordul instanței de apel cu soluția instanței de fond la acest capitol, contradicție care nu poate fi înlăturată de instanța de recurs.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit reține, că potrivit art.227 alin.(1) și (3) și 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

La caz, urmează a ține cont, că cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 594/D din 23 martie 2017 în privința părții vătămate Boldișor Victoria în mărime de 191 lei, sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatei, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului, sau, după caz, dispune rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de către procuror este întemeiat în partea în care critică hotărârile judecătorești în latura stabilirii pedepsei lui Nicuța Svetlana, motiv pentru care urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel în această parte, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

9. În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit conchide că recursul declarat de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

10. În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2), 434 și 435 alin. (1) pct. 1) și 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE :

Respinge ca inadmisibil recursul declarat de către avocatul Luca Alexandru în numele inculpatei Nicuța Svetlana.

Admite recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2017, în partea stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În rest celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispunerii rejudecării, în rest decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 iunie 2018.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Boico Victor